

Ще пратя и за дѣдо попа. Гodeжъ е хубаво когато става, по черковному.

Гроздановъ. (Въ увлечение). А може и венчило да стане.

Веша. Че както е рекълъ Господь...

Излизатъ тримата.

V.

Неша и Гроздановъ сами.

Неша. Моята лелка е голѣма бѣбрица...

Но си е съ добро сърдце.

Гроздановъ. Тя има златно сърдце.

— Нали? Драго ми е, че я оцени.

— Ти приличашъ на нея.

Мълчание.

— Написа ли молбата за дѣлбата?

— Нѣма защо да се бърза толкова. То не е важно.

— А кое?

— Съобщи ли на оногова.

— (Малко смутена). Да... Но...

— Какво?

— Като се раздѣлихме... Азъ...

— Какво има, че...

— Азъ размислихъ върху нашия бракъ. И...

— Нѣщо си разколебана!

— Азъ не съмъ сигурна... Намирамъ че...

Кажи ми право. Най-сетне, сега нека си го кажемъ... Защо по-подире да си натякваме... Азъ мисля, че нашата женитба става не по любовъ.

— (Укорно) Неша!

— Азъ искамъ да се увѣря.